

שטיינמן מרגוט ויצחק*

יצחק שטיינמן הגיע לעטרות לעבוד כפועל ברפת, מקצוע בו עסק עוד בגרמניה ובמקומות שונים בארץ, משך שלוש עשרה שנים קודם לבואו לעטרות. בעטרות פגש את מרגוט אלמנתו של גרשון פרל שנהרג בדרך לעטרות במאורעות, ונשאה לאשה. לאחר נשואיהם והולדת הבנים – גבי ויוחנן (יוקי), הצטרפו ל"התישבות החדשה" יחד עם חברי גרעין ה"עמק". בתם עדנה נולדה לאחר עזיבתם.

פרל גרשון

בן ארנה וגאורג. נולד ביום כ"ה בתשרי תרע"ו (3.10.1915) בברלין. בהיותו בן 18 הצטרף לתנועת הנוער של ההסתדרות הציונית בעירו ובלט במסירותו לתנועה. ביולי 1936 לאחר שעבר הכשרה חלוצית, עלה לארץ ישראל והצטרף לקיבוץ "עין הגליל" שבבקעת יבנאל. הוא היה בין סוללי כביש שריד-נהלל ועבד ושמר בבניין הקאראנטינה בחיפה. כעבור כשנה עבר עם פלוגתו לקיבוץ "המפלס" בכפר סבא ושם נשא את מרגוט לאשה. בהמשך היה בין מייסדי קבוצת הסתתים במחצבת "אבן בוחן" ליד עטרות צפונית לירושלים, הצטיין בשקדנותו בעבודה ובמסירותו לחבריו. בקיץ 1938 החל לעבוד בתפקידי ליווי בקו ירושלים-עטרות. הצטרף לארגון ה"הגנה" והיה ער לכל מפעל יצירה. גרשון למד עברית בשקידה ובלט בנאמנותו וביושר לבו. ביום י"ד בתשרי תרצ"ט (29.9.1938), פתחה כנופיה ערבית באש על אוטובוס בו נסע כמלווה בדרך מעטרות לירושלים. הוא נפצע קשה אך המשיך במילוי תפקידו עד שהוציא את האוטובוס מאזור הסכנה. רק אחר כך פונה לבית חולים ושם מת מפצעיו. גרשון הובא למנוחת עולמים בבית הקברות בעטרות. הניח אשה מרגוט והורים.

